

HORSKÉ KÖRENY.

Napsal Karel V. Reis.

TA SRDCE.

IV.

"Jako Laštůvku myslíš? Víš, Veruno něco musí snáhet, a my budeme při ní, děláme to pro Mátku, byla by pěkně a lehce odbyta."

"Ten biskup taky se dotírá," připomněl Lojza.

"I což ta! — a Lojzova se zasmála. "Ale ty jsi byl jako němota!"

"Némota, němota, když toho sama nazvoníš, co bych povídal?"

"Když neuvonia, nic by nebylo, či mám šeptat a kuřkat jako ta Teryna?"

"Ne kuřkat a ne hrčeti!"

"Radši mlčet — vidí!"

A bránka se za ní zavřela. — Laštůvka hleděl prve chvíli do dveří, potom pomalu obrátil hlavu a zavadil se na Jozu, jenž seděl stále tak o tkánivo opten.

"Břiň té hlava, víš, ta se nazvonila — řekl Laštůvka a povstal. "Ale víš, co jsem ti povídal. Já té hochu neopustím, ale tady si dělej jak rozumíš; půjdu se podívat k nám —"

"A prosím tě, nebyl bys tak dobrý a nestavil bys se u Zlevoroky? Víš, aby mi doběhla do kraje ke Křančice, měly se s Bětuškou tak rády!"

"Stavím a polku ti ji sem!"

"Buď tak dobrý —"

Za chvíli po Laštůvkově odchodu vrátila se Verunka.

"Hezky vám dojí," hovořila zdolnou, "co pak jste za ni dali?"

"Devět se mi zdá, devět —"

"Ta se vyplatila! Ale ten kmotr vám tu našudil!"

"Inu, inu — to už je jeho zvyk a má to nepěkně." "Mně taky ne, můj nebožtík byl taky kuřák — a vy nekouříte?"

"Leda někdy v neděli, že si jednou dvakrát nacpu."

"No, to neokodí — kam pak bych vám to dojený dala?"

"Do komory — a Józ vylezil, aby Verunu dovedl do komory."

"Tak semhle, semhle," hovořila Veruna v komoře, "ao, podruhé už trefím sama. Máte hezkou komoru, jako světničku, ostáváte by v ní mohli," rozplývala se. "A jaké pak máte ještě brambory, rozvářej se? Suchého ovoce taky vám zbývá, to tak do jahnelička. Měnu nebožtíkovi chutnával, udeřela jsem ho někdy jenom tak promi, a ten si pane, liboval! Ale toť víte, mohlo to taky být jenom někdy, člověk musí mackat groš, sice zůstane brzy a prázdnem. A jak v poledne, co budete jíst k obědu?"

"I mám tam trochu té polívky z chalupy a trošek bryndy, Terynka mi jí přinesla; ohřeu si to, neměl jsem ještě kafe chuti —"

"Ta modláčka běhává? Ona je teď za tady? I podívejme se, tak se juž netuče jako posilček od lary k kafe a nevyzvání všude vlecko co ví? Tak ona je teď tady — i vidíme — vidíme! No, nebožtík Zdražil s ní měl živobytí! Ale patilo mu to, proč byl takový blázen a bral si ji, vždyť nestála juž za svobodu za nic! Kde pak ona, aby se byla držela jednoho — rok, dva roky a táhlo ji to do světa! Ta mu zatopila! A podívejme se, tak ta Teryna vám něco kafe —"

Veruna povídala to jako k sobě, ale patilo to Józovi; ten však jí skoro neposlouchal.

"Vida, vida — tak snad už do pouťovala a drží se doma, juž ty toule nejdu a nikdo se juž nikdy nechtěl — ale, ale, lidičky, jak to umívala, jak mámila až ománila! No, zatím s Pánem bohem, ale měla bych vám k poslední uvařit trochu kysela, abyste nemuseli jít do kafe, k čemu pak to bude?"

"I ne, ne, Verunko, nemám skoro pomyšlení, trochu to ohřeu a vypiju. Pak tu mám to mléko."

"Nebo krupičnou kaši, přinesla jsem si krupičku," obrátila se ještě ve dveřích.

"I zaplať Pánbůh, až někdy jindy, však já se ohlásím." Neopovíral se do světnice, a Veruna ubíhala k chalupě. Józ měl dnes zlou mutaci v hlavě; ráno trápil jej stav, teď držel mu tam hlasy Lojzovy i Verunin. Stíhaly se tam a pleskávaly. — Odpoledne zase přišel Laštůvka na besedu. Józ ležel jen tak na hoře lavičce u kamna, hlavu na dřevě; levačku měl na prsou a pravice visela mu dolů.

"Co pak, hochu, něco ti je?" ptal se Laštůvka soustrastně a čepici posouvnul k týlu.

"I jen jsem se tak pleválil, práce mi ještě nejde, škubá mi to pod rukama," odpovídal Nepovím sbíraje se.

Laštůvka usadil se na lavičce u stávu; měl krátký košilek, jež si koupil na prvním jarmare, na

něm byl spořečně se svou nebožkou ženou.

"Jen se nic nestarej, zase ti přijde stará chur; já, když mi nebožka umřela, nemohl jsem taky na nic sáhnout," těšil přítelce.

"A jak pak — říkal jsi té Zle vorce?"

"Toť víš, že říkal, zrovna jsem jí potkal."

"A půjde?"

"Povídala že půjde, a ráda, ale abys byl tak dobrý a nechal to na neděli, je na miatě a nerada by, aby ji hospodář pustil."

"No, jaká pomoc, koho jiného bych sháněl?"

"Dobře Lojzova k Veruně našla posilčka, ke Křančicům by ho byla nenašla."

Nepovím přikyvoval.

"A tak jsem si vzpomínal, jak nebožce Bětušce ráno zase tátu vyčítala," hovořil.

"Co nebožka i s matkou od nich proto zkoušily, a ještě teď nedá jí to pokoj. Já vím, že nebožtík Ješek, jako tatík Bětuščin, by jí byl měl rád!"

"Tak, tak, Laštůvko, jakoby Ješek a nebožka panímáma byli věděli, že na čtrnáct dní předtím slavnou do mlatu a zabije se na ráno."

"I však proto, však proto," odpovídal Laštůvka a pobafoval, "no, nemá to být, pravda, je to chyba, ale mělo se to rádo a byli by se vzali."

"Tak si tak myslím."

"Kolikrát jsem tak o tom rozmuoval, a všelicos mi napadlo. Mezi pány neberou se takové věci tak na váhu jako u nás, ti mají širší svědomí a více se jim odpustí. Jako tamhle o nebožtíkovi hraběti ze Hrádku, že nechal po světě děti, že sám nevěděli kolik, a když umřel, jakého to bylo rámu, co kadičila a jaké řeči, samá chvilá."

"Tak, tak, brachu, ale s větrem a s pánem daremný zápas, — změříme to!"

"No, nejde to změnit, nějaký pořádek musí ve světě být, ale jak ty děti k tomu přijdou, člověk by nad nimi plakal. Máma béduje, lidé dítě odstrkují, všude se mu to vyčte, i když se žen nebo vdává, slyšs s kazatelny jenom: de ra té a té, nebo syn té a té — má to na křesťanské listě, má to v domovském listě, má to ve všech spisích, má to v kancelářích v knihách — no, všude a všude slyší, že nemá tátu." Laštůvka při té řeči několikrátě bařl z hubok.

"A nemůže za to —"

"To dítě za to nemůže, a co zatím táta?"

"Ten zasluoží, ten, a ne dítě. Já jsem měl Bětušku proto tím rádiš, bylo by mi jí také líto a byl bych jí za nevím co neopustil."

"Taký jsi ji neopustil."

"Neopustil a jsem rád! Ale vidíš, ona mne teď tak opustila — A Józ utíral tváře."

S večerem objevila se Terynka, přinášející hrnek kávy.

"Jak pak, kmotře, už jste se trochu vzpamatovali?" hovořila.

"Jestli pak jste na to bryndu nezapomněli, můj se zdá, že se chce mořit hlady, ale to je proti Pánu Bohu. Tuhle vám nesu, abyste měl na snídání."

Slova šla jí tuze těžko ze rtů, bylo jí nevolno, že byl tu také Laštůvka.

"I hele, hele," začal Laštůvka, "kdo se všcko o tebe stará, ale máš ty, Józ, štěstí! Ráno přiběhla jedna až z kraje, a k večeru pamatuje druhá — i hledíme, hledíme, Terynka!"

"A prosím vás, kmotře, člověk by musel být z kamene, aby ho nelitoval. Takovou dobu měli se rádi, pětadvacet nebo třicet roků byli spolu, a teď —"

"No, no — vždyť nic neříkám," povídal Laštůvka, ale řekl to pichlavě. Na Terynku se ani nepodíval, ale stále dýmčičku spravoval.

"Člověk má přece srdce, a ví, co je bližní, vždyť víme, že byl i Samaritán milosrdný. Nad tím Samaritánem jsem už jako dítě plakávala —" kurážněji hovořila Terynka.

"Aha — aha Samaritán — aha tak vy jako Samaritánka. No, no, vždyť to chvilám, ale — tento — tak se mi zdá, že jste jeden čas na toho Samaritána pozapomněla, no, no, to jen tak mi napadl nebožtík Zdražil."

Laštůvka po očku podíval se na Terynku, ale hned zase spravoval dýmčičku.

"Proč bych naň byla zapomněla?"

"Inu, vždyť to pamatuju a snad se mi v hlavě nemate, ale naříkával, víte, když jste tak zapomínávala na chalupu a na Zdražila — no, no, teď víme, že pro nic a nic na provaz nesáh!"

Poslední slova výminkář proude vyhrkl.

Pokračoval.

IZ ČESKÝCH VLASTÍ.

Jan Kubelík státním občanem v Českém Z. Polt, 12. května. Jan Kubelík podal obecnímu úřadu v Debrce žádost za udělení domovského práva, ve které prohlašuje, že se chce státi uherským státním občanem. Jak povědomo, nověsta jeho hraběnka Czakyova bydlí v Debrce.

Dvě děvčata zhořela. V obci Mařických Zbáňkách v okresu mléčském nedaleko Hierardic událo se ve středu dne 8. května vzrušující neštěstí. Dvě malé dcerušky obecního pastýře udělaly si na pastvě, jako obyčejně, ohněček z prou a rostička na pastviti a v lese sebranného. Starší dceruška odběhla na chvíli od ohně, aby zahala veple ve škodě se pasoucí. V té chvíli přiblížila se mladší sestřička neopatrně k ohni; chytily na ní látečky a ubohá byla v oka mžiku v jednom plameni. Starší sestra s hrůzou uchopila statečně děvčátko a běžela s ním k blízkému rybníčku, cestou však již těl vyčítala," hovořil.

Co nebožka i s matkou od nich proto zkoušily, a ještě teď nedá jí to pokoj. Já vím, že nebožtík Ješek, jako tatík Bětuščin, by jí byl měl rád!"

Zelitel pro strátu peněz ve svato-václavské záložně. Sděljuje se z Táboru: Roku 1900 zůstal se pouti do Říma, kterou na jaře pořádala tehdejší starosta záložny svato-václavské Drozd, zdejším měšťan a majitel domu pan Vojtěch Stárek, jenž v Táboře byl znám jako muž zámožný. Jelikož byl v dluhově a neměl dětí, přijal za vlastní slečnu Marii, která ze svého přibuzenstva z města Soběslavi. Žil pak ve svém stáří klidně a spokojeně, podporoval vše vlastenecké a považován byl za nejstaršího Staročecha v Táboře. O zmíněném pouti do Říma zmínil se pan Stárek P. Drozdovi, že má v kterémms pražským peněžním ústavu uložený značný kapitál. P. Drozd divil se z počátku, že tak veliký kapitál dal pan Stárek na jediné místo, ale nežli byla pouti Omešská skončena a nežli pan Stárek se svojí schovankou Marií odejel do Neapole na Vesuv, přemluvil jej P. Drozd, aby své peníze z ústavu, v němž je měl uloženy, vyzvedl a dal je "do úpiné, ba nejpříhodnější jistoty a pro ochranu svatého Václava" totiž do záložny v Retzově ulici. Při tom pravil P. Drozd p. Stárkovi: "Divím se vám, že jako katolický živnostník, který hlavně od kněží a katolíků je živ — pan Stárek byl vskátem a prodává kostelní svíce — "nepodporujete naši katolické záložny svato-václavské, která poskytuje větší jistoty nežli "rajskubangál" ve Vidni." Pan Stárek slibil, že kapitál "přeloží". Také to po návratu z Italie učinil, ml sledkem čehož jeho peníze — mluví se o 70-80 tisících zlatých, octly se ve vychválené záložně svato-václavské. Když loni na jaře připravoval misionáře Drozd opět pouti z Prahy do Říma, dopsal asi v únoru panu Stárkovi, že se těší, že se zase spolu sjedou a že mu má cos důležitého sdělit, "o jakých finančních operacích." Pro známé nyní přičiny mision. Drozd loni pouti do Říma již nevedl, což překvapilo pana Stárka tak, že se jí také nesúčastnil, až byl připraven a chtěl do Říma jeti. Došlo-li neb nedošlo k uvedené "finanční operaci", mezi mision. Drozdem a p. Stárkem, není známo, ale zdá se, že spolu něco podnikli. Když totiž povstal ve svato-václavské záložně poplach, byl tím pan Stárek tak polekan, že odejel do Prahy a vrátil se velice rozčilen. Od té doby bylo na něm zčásti zapomnění smysl; s nikým nemluvil, stranil se lidí, až konečně musil být odpraven do ústavu pro choromyslné v Doblanech. Pan Stárek dal ještě loni předtím táborskou výstavou opravit stará a nově odkrytá sgrafita na svém domě, čímž svého rodnému městu zanechal drahocennou památku. Lékaři se domnívají, že stav p. Stárkovi není beznadějný.

Udánek z Loun zastřelil se v Praze. Do hotelu u Starém městě pražském v sobotu dne 9. května v podvečer přišel občan z venkova a nabal si pokoj, který mu byl vykázan ve třetí patře hotelu. Druhého dne před 6. hod. ranní slyša zaslechl výstřel z tohoto pokoje a když po násilném otevření vnikl do vnitř, nalezl nenovkova na loži dokonávajícího. Týž vypálil si stělu z revolveru do levé strany prsou. Ani jedna kapka krve z rány nevystříkla a přece rána byla smrtelná. Zoufale sice dýchal ještě nějakou chvíli, ale za nedlouho zemřel. Ze záchrané stanice dostavil se lékař p. dr. Kotěba a ze staroměstského komisariátu vrchní komisař p. Ploch s lékařem p. drem. Kvasičkou. Po zjištění příčiny byla mrtvolka převezena do patologického ústavu. Na stole zanechal sebranné listek, na jehož jedné straně tužkou napsal:

"Dopis Dryákovovi odezvejte ihned na Vinohrady a on zašle jeho těla. Sebevraždy děje se následkem oči choroby s strachem, že bych nemohl zastávat svého místa. Chybil 5 minut do 6." Zoufalý muž patrně po dopnutí tohoto testamentu uchopil revolver, a nůž si vypálil stělu do srdce. Ponebavěť na druhé straně listku pozval do barátnické obce Ku dlatkovic v Lounech, zůbející na jméno Ant. Vagnera, krejčího v Lounech, vznikla domněnka, že sebevrahem jest Vagner. Když však byl jeden dopis, na stole položený, nřezaváda adresu p. Dryákov, údaňku dráhy na Král. Vinohradech, potvrdil tyž, že sebevrahem jest jeho synovec. Ka špar Dryák, 38 let starý ženatý, do Lisovic u Slaného příslušný řádnický rolnického cukrovary v Lounech. Nebožák skutečně byl stížen oční chorobou, jež beavězdělně léčení připravilo jej do zoufalství. Manželka jeho, pani Rozalie Dryáková, byla telegraficky vyrozuměna o náhlé smrti svého manžela.

Hromadná strážna z čestného na petrole Davida Fany a spol. v Pardubicích. V úterý 5. května dopoledne sa kolem 10. hodiny slavila neopatrnost ve jmenované továrně hrůzný kvas. Dodány do továrny dvě nádrčky na lih, které si firma Fantova od čestiny na lih (obch. Wertheimera) vypůjčila. Dělnici u kesonu zaměstnaní učitelili a zbytek z nádrček do nádob vycedili. Strojník Kakra z Třebosic ptes 50 roků starý, jenž pracoval již 9 roků v továrně, vyrobil ze zbytku kořalku, která však silně zapáchala. Šel pohodit do sklepa, pod laboratoriu se nalézajícího, vynesl ven krabici s nitrobenzolem, jezně po hořkých mandlích chutnající lučebninu a zpřeměnil dělníkovi lihový nápoj. A při plným doušky. Dělník Fr. Skála z Třebosic, skončil u kostelíka sv. Trojice v poli, kam ho došleci, v domnění, že pfebral, odnesli. Druhý, Matěj Němec ze Studánky, otec několika dítek, odvezen byl teprva k 6. hodině večer do okresní nemocnice, kde MUDr. Mesany a MUDr. Havlík první pokusy k zachránění již téměř skončavajícího podnikli. Otrava nitrobenzolem přihází se velmi zřídka. Rovněž Němec pozbyl úplně smysl, dech stálo se volnějším, hrdo se sevřelo a zdálo se již, že námaha lékářů bude marna. Konečně podařilo se vsunouti otrávenému trubici do jícnu, by mohl dýchat a s použitím všech nejsilnějších anejkrasnějších prostředků podařilo se vypláchnouti ze žaludku dělníkova těžce rozpuštěnou otravnou látku. Dnes dělník pomalu nabývá smysl. Kakra zatčen a odvezen do vězení, kde stěžoval si na bolest hlavy, odvezen rovněž do nemocnice a zachráněn. Další příznaky otravy objevily se u dělníků: Fr. Doskočila ze Svítkova, Josefa Velebného z Duban, Fr. Horáka a J. Kašvy z Jeseníčánek, Josefa Novotného, bytem v "ráji" v Pardubicích a Jos. Nováka z Pardubic.

Zapomenutá babička v prádelněm bytě. Z domu čp. 840 na nároží Sázavské a Moravské ulice na Král. Vinohradech v pondělí 11. května odpoledne vystřehovala se Anna Outředníková, vdova po kostelníkovi a všelchem dala převést do nového bytu ve Vrbových. Po 6. hod. večer byl vyprázdněn. Outředníková uzamkla dveře na klíč a odezdala ho domovníkovi. Druhého dne ozývalo se z téhož bytu bédování a naříkání: "Já mám hlad! Nenechte mne umřít!" Lidé ze sousedství se sběhli a v překvapení naslouchali, co se ve vnitř děje. "Já jsem 15 let stará a má muž zemřel!" Rozuň se, že v celém domě nastal nemalý rozruch. Byla vyrozuměna o tom policie a za její intervence byl byt otevřen. Ve vnitř nalzena 77letá matka Outředníková, vdova po fezníku, Barbora Planízková, kterou po vystěhování v komřce u bytu — zapomněli. Je podivno, že v novém bytu babičku neopatrnosti. Stařena byla policiem líkařem obledána s poněkud jevila známky choromyslnosti, byla odvezena do ústavu choromyslných.

I když všechny prostředky nevedly k cíli, Fain Expeller pomůž. Tentýž reprezentuje výkvět moderní vědy a zkušenosti proti reumatismu, neuralgii, bolestem v khlí a na straně. Proti bolestem prsou a ve svalch není na světě nic lepšího. Toliko 25c. a 50c. za láhev.

Chcete býti zdraví bez patentních léků? Pak se musíte usaditi v okresu Polk, Mo., kde jest ta nejzdravější krajina na jihuopadě. Na 100 českých rodin se tam usadilo za poslední dva roky, všichni jsou zdraví, měli krásnou úrodu a mají zajištěný blahobyt. O český pokoj krajiny a podrobnosti pište na: The Ben. F. Leonard Realty Co., Bolivar, Mo. Pište česky, a pan L. W. Dongres, mladší společník firmy, vše pro Vás obstará. (19

"Matice vyššho vzdělant."

DRUHÝ POKLADNÍ VÝKAZ.

Jmeno	Uplat.	Každý rok	Hut. stik.
Plenos ze dne 27. dubna 1903	\$3,131.00	\$600.00	\$276.00
Rád E. Přemyslova, 6. 77 ZČBJ, Omaha	4.50	2.50	
Rád Věrnost, 6. 62 ZČBJ, Sloan, Wis.	3.00	3.00	
Těl. Jed. Sokol, Prague, Neb.	10.00	10.00	
Fr. Lier, New York	25.00	5.00	
Česko Del. Piv. spolik, Chicago	3.00	3.00	
Rád Čechoslov. 6. 2 ZČBJ, N. Prague	5.00	5.00	
Rád Kewaunee, 6. 70 ČSPS, Kewaunee	10.00	10.00	
Rád Br. od Krkoně, 6. 29 ZČBJ, "	10.00	10.00	
Rád Mělník, 6. 161 ČSPS, St. Paul, M.	5.00	5.00	
Sp. K. Hav. Borovský, Sioux City, Ia.	30.00	10.00	10.00
Těl. Jed. Sokol, So. Omaha, Neb.	5.00	5.00	
Rád K. Jonáš, 6. 111, ZČBJ, Lesterville	5.00	5.00	
Shor Libuse, Baltimore, Md.	5.00	5.00	
Rád S. Svornost, 6. 28, ZČBJ, Clarkson	5.00	5.00	
Rád Sokol, 6. 23, ČSPS, St. Louis	5.00	5.00	
Česko-Amer. Sokol, Kewaunee, Wis.	10.00	10.00	
Rád Jan Žižka, 6. 67, RČBJ, Yukon, Okl.	10.00	10.00	
Rád Vlastenec, 6. 120 ZČBJ, Swanton	5.00	5.00	
Rád Dabromila, 6. 116 ZČBJ, Omaha	2.50	2.50	
Rád Tábor, 6. 40 ČSPS, Humboldt	5.00	5.00	
R. Br. ku předu, 6. 83 ČSPS, N. Bedford	25.00	5.00	5.00
Jed. Tyrš C. R. Sokol, Cedar Rapids, Ia.	5.00		
Těl. Jed. Sokol, New York	250.00		
Úhrnem	\$3,616.00	\$620.00	\$856.00

Cedar Rapids, Ia., 26. května 1903. W. F. Severa, proz. pokl.

Provolání!

Upozorňujeme širší obecenstvo, že činnost "Spolku pro ochranu slovanckých přistěhovalců," roku 1896 die zákonů státu Md. inkor porovaného, veřejně zahájena byla. Především podotýkáme, že spolek tento není spolkem vydělkářským, nýbrž založen pouze z humanitního stanoviska a je nově zvolení úředníci pracují úplně bezplatně a jsou ochotni přinést každou obět a die možnosti jakoukoli pomoc, kde zapotřebí, poskytnouti.

My všichni souhlasíme v tom, že Slované jsou pouhou popelkou v této zemi a že na ně pohledeno jako na nežádoucí přistěhovalce, že jsou nenáviděni, zneužíváni a mnohdy že nelidsky s nimi nakládáno a jednáno jest.

Předminulým rokem dva Slováci, kteří pro své rodiny, v staré vlasti zanechané, živobytí hledali a zaměstnaní v železárnách v Sparrows Point, blízce Baltimore nalezli, byli v zájvu Chesapeake nešťastnou náhodou utopeni. Mrtvoly jejich, když na břeh vodou vyhozeny a ztotožněny co Slováci, jelikož nikdo se jich neujmá, byly jednoduše, jako to nemělo zvíře, podle cesty zahrabány.

Tuto neslýchanou událost spolek tento, jakmile prostředky budou po ruce, chce napravit přestěhovaním mrtvol na místo společností lidskou k tomu: určené a zároveň tím jiným národům dokázat, že jak mezi nimi, tak i mezi Slovy existuje těleso, které se ujímá a zastává svých bratrů.

Uvážíme-li dále, že tisíce Slovanů stěbuje se do této země, by hmotné postavení sobě zlepšili a že veliký počet jich cestuje přes přístav baltimorský, aneb i mnozí buď návštěvou neb k trvalému usazení do staré vlasti se tudy odebírají, pak zajisté snadno pochopíme a uznáme důležitost spolku, který všemožně chce být nápomocen a pečovat o národ slovancký, by unikl a varován byl od vyděračů, kterých u přístavu vždy hojnost se nalezá.

V. Janoušek, taj. 215 N Rose ul., Jos. Štastný, před., 208 N Rose ul., Baltimore, Md.

V zeleném hávu.

Po příkladu matky přírody, která se přiročila zeleným hávům, udělali už majitelé domů a nájemci zase pořádek v yardech a uličkách. A což vlastně naše tělo? Nepotřebuje ono také trochu protěžení, aby orgány v parné době letní snáze mohly vykonávat svoji práci? Zajistě! Třpíte-li bolesti hlavy, máte-li zvěšené žlázy, hnusající rány nebo oteklé údy, nemerajte-li dobře žaludek, jest-li zrcadlení a seslabení, jste-li dů káže, že vaše krev je znečištěna. Potřebujete Severův Krvečističe. Týž vypudí z krve všechny škodlivé látky, tvoří nová červená krvíčka a pod jeho blahodárným vlivem pronikne tělo pocit nové svěžesti a síly. "Tchýně moje měla tečkou ránu na nose", píše p. Fr. Čáp z Dardanelle, Ark., "A dělaly se jí přfky; ale jak začala užívat Severova Krvečističe, přestaly se jí dělati a noha splaskla". Taková dosvědčení chodí jedno za druhým. K dostání v lékárně nebo zoslešit přímo vyřadil W. F. Severa, Cedar Rapids, Iowa. Cena \$1.00.

Padoucnice, krece -Epilepsy- vyléčena.

Mám nepojehlivější lék na světě proti padoucnici a zášlu jednu láhev na zkoušku zdarma. Dokonale vyléčím každého trpícího. Popište nemoc, udejte věk a pošlete zašknku na odpověď a pište česky. 21

Dr. F. E. GRANT, Z. Ridge Bldg., Kansas City, Mo

Uložení peněz v jižních pozemcích.

Takové uložení peněz není spekulativní. Jih není novou zemí, obchodní a dopravní prostředky jsou přiměřené a nejjednější. Podnět jest tímto a přiměřeně. Všeob. ústav a jichm přednostem, jižní pozemky se proslávily za ceny dleko pod jich cenu skutečnou a při výsledek českých přinášejí velký zisk a uložení peněz. O jadu oběhů, 6. 1 a 10 vlet. 12. 12. uložení zdarma, týkající se výhod pozemků v Kanucký, Západním Tennessee, Mississippi a Louisiana, ledtích na aneb blízce Illinois Central dráhy, pro hledající domovy a pro ty, již chtějí vhodné uložiti peníze, dopište si níže psanému

W. H. BRILL, Dist. Pass. Agt., Illinois Central R. R.

Jakub Svačina vlastní... ELEGANTNÍ A HOJNÉ ZÁSOBNÝ **grocery obchod** v 6. 1209 Jih. 6. ulice. V obchodě tomto náleženě splny výbře všeho zboží groceryho. Znovi je beravé a přeje jakosti. Mra dolrá, jak a svačiny jest ve výku uskladněna na nižší ceně přivážej. Navštivte jej jednou a podruhé přijete zase

Největší. MASNÝ KRAM na jih. straně města vlastní krajani **Bratři Kunelové,** Hsto 1244 Jihní 13. ul. Největší zásoby masa všeho druhu zuzenek, salámů, šunk a vůbec všeho, co v obor tento spadá. Ceny levnější, než kdekoli jinde.

\$17.50 ..DO.. **Colorado a nazpět.**

Burlington prodává výletní lístky celé léto po 1. červnu do Denver, Colorado Springs a Pueblo po \$17.50 za cestu tam a zpět, platné do 31. října.

Od 1. do 10. července \$15.00 za okružní cestu, lístky platné do 31. srpna.

Můžete žít velmi krásně v Coloradu v hotelích, stravních domech a na reních za \$8.00 až \$10.00 i více týdně.

Colorado jest chladné, nabízejí velkolepé scenické pávy, výtečný rybolov — vše, co činí letní život hodným žití.

Poslejte si pro coloradskou příruční knížku, jež vám o něm poví více. Jest zadarmo.

Burlington dráha jest krátká dráha do Colorada.

J. B. REYNOLDS, City Pass. Agent 1502 Farnam ul., Omaha.

Storz Brewing Co. OMAHA, NEB., vyrábí výtečný ležák z pravého českého chmele, nejlepšího ječmenového sladu a výborné vody z vlastní artézské studny.

Světlová pověst získala již lahůvku pivo.....

"Blue Ribbon" nejlepší stolní pivo, významnou zlatou medailí na Záměstíspoleč. výstavě.

Rakovina a zastaralé boláky na nohou, Jímž starší lidé velmi často trpí, byly až dosud považovány za nevy léčité, však má se podívat po dlouhých studiích a zkouškách sestaviti správné léčení, jímž mohou vyčistiti každý takový případ a vrátiti na vyčistění obou nemocí, pokud nejsou příliš daleko pokročilé. Rakovina povtařuje jako malá neštivka, jež se stálo šíří a nedá se nikým zahubit. Pakli náhle nějaký takový bolák, neodkládejte a pište mi hned, neč v počátku se dá velmi lehce zahořit. Léčení je bezbolestné, bez operace rychlé a snadné. Menší případy mohou léti půltohu. Během posledních roků jsem vyléčil mnoho takových případů a kdo se chce přesvědčit, může mi udáti adresu vyšetřených lidí a může si jim dopisat sám. Proto neodkládejte a popište mi každý případ podrobně a já vám sdělím, jak se má léčit.

Léčím též s dobrým úspěchem revmatism, součoth, padoucnici, žlučové a močové kaménky, slatou žlu a ženské a kožní nemoce. Mám dokonalé zařízení s elektrickými a lékařskými stroji, a X papský, a pro přesnou mám velké zařízení, je se jim dostane dobrého ošetření. Pište mi hned a popište váš případ podrobně. Adresujte.

DR. KAREL H. BREUER, Crete, Nebr. Úřadovna napsoti postit; telefon, long distance, A. 15. Jeem najisté dost znám mezi krajany, že se mohou na mne s důvěrou obrátit.

HOTEL PRAGUE ČESKÝ HOSTINEC u města Prahy, na rohu 13. a William ul., Omaha. Čistě a pohodlně zařízené pokoje pro cestující, jakož i výborná česká strava a vzorná obsluha. V hostinci obdržíte výtečný STORZŮV LEŽÁK nejlepší druhý vín a líkerů a nejmodernější doutníky. Krajano, zavítejte-li do Omahy návštěvou, ubytujte se v hotelu Praha a ušetřete nejenom peněz, ale zbarvte se i velikých nánáží. Těl. L1824. O přízeň krajánů žádá **VINCENC J. DOBROVSKÝ.**

BANNER LIQUOR HOUSE vlastní... na jihových. rohu 24. a N. ul., **EMIL HANSEN, Těl. 3362. SO. OMAHA.** Výtečné pivo stále na čepu. Nejlepší vína a líkery a jasná doutníky. Chutný zákusek vždy po ruce. Jest jednatelem pro proslulé koutské kořalky a východní samolítne za výbornou jakostí všeho zboží se ručí.